Dosarul nr. 2-1864/26 (2-26016158-12-2-11022026-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Instanța de judecată, având în componență:
Președintele ședinței,
Judecător Elena Marandici
Grefier Mihaela Rîndunica

Examinând, în şedinţă de judecată publică, în procedură contencioasă, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moroșanu Vasile către Inspectoratul General al Poliției, Alexandru Șelepov și IP Anenii Noi privind constatarea faptului ca fiind ilegală tragerea la răspundere contravențională, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

***Argumentele participanților la proces*:**

La data de 10 februarie 2026, Moroșanu Vasile a înaintat cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției, Alexandru Șelepov în calitatea sa de agent constatator în cauzacontravențională și IP Anenii Noi solicitând instanței constatarea faptului ca fiind ilegală tragere la răspundere contravențională prin întocmirea procesului-verbal și a deciziei de sancționare din 06 decembrie 2021, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei ca rezultat al tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr. MAI0537893 din 06 decembrie 2021 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii înaintate a indicat reclamantul că, prin hotărârea din 14 martie 2023 a Judecătoriei Anenii noi nr. 5r-77/21, devenită irevocabilă prin neatacare, a fost dispusă nulitatea deciziei de sancționare și a procesului-verbal contravențional nr. MAI0537893 din 06 decembrie 2021 întocmit în baza art. 354 din Codul contravențional, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale contravenției. Circumstanța descrisă a dus la reabilitarea sa de drept și odată ce s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor organului împuternicit cu examinarea cauzelor cu privire la contravenție, se consideră îndreptățit să solicite repararea prejudiciului conform art. 3 a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Indică că a fost atras ilegal la răspundere contravențională, iar odată ce circumstanțele indicate în procesul-verbal contravențional din 06 decembrie 2021 au fost anulate, consideră că este îndreptățit de a cere constatarea încălcării dreptului de a nu fi atras la răspundere contravențională, în condițiile în care și prevederile art. 21 din Constituție garantează persoanelor prezumția nevinovăției.

Menționează că o condiție necesară pentru răspunderea statului cu privire la prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare care atestă admiterea erorii de către agentul statului și prejudicierea neîntemeiată a persoanei. Astfel, accentuează că solicită despăgubiri pentru suferințele de ordin psihic și emoțional cauzate de stres, anxietate, alterarea calității vieții care au fost provocate de acțiunile ilicite și abuzive ale organelor de drept, manifestate prin ignorarea intenționată a legislației.

La fel a adăugat că valoarea daunelor morale urmează a fi evaluată prin prisma statutului social deosebit al reclamantului, acesta fiind o personalitate publică notorie, decorat cu titlul de „Artist al Poporului" și Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii".

Totodată, menționează că în vederea realizării drepturilor, libertăților și intereselor sale în cadrul cauzei contravenționale a mai suportat costuri și cheltuieli pentru asistență juridică pe care le pretind a fi compensate.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile din acțiune în temeiul dispozițiilor art. 5, 6 a CEDO, art. 3 al Protocolului nr. 7 la CEDO, art. 6 alin. (2) a Declarației Universale a Drepturilor omului din 10 decembrie 1948, art.art.20, 21, 53 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.art. l, 2, 3, 8, 10, 11 din Codul de procedură penală, art.art.5 alin.(l), 383 alin. (3), 384 alin. (2) lit. u), 441 alin. (1), lit. a), alin. (2) din Codul contravențional, art.art. 9 alin. (1), (2) lit. (f), art. 16 alin.(l), lit. g), 19 alin. (1), 21,1998 alin. (1), 2007 alin. (1), 2036 alin. (1), (2) din Codul civil, art.art. l, art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) lit. a), d), alin. (2), art. 5 alin. (1), art. (6), lit. (a), art. 10, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului. (f.d.2-5)

La 19 februarie 2026, reprezentantul Inspectoratului General al Poliție și Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Gheorghe Vicol, a depus referințele prin care a solicitat instanței respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției expuse în referințe, reprezentantul pârâților a menționat că statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești și a precizat că pentru a fi în prezența unei acțiuni întemeiate, urmează a fi întrunite cumulativ prevederile art. 3 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie

1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Prin urmare, reclamantul nu posedă dreptul de a solicita despăgubiri pecuniare prin prisma Legii nr. 1545/1998, deoarece acesta nu întrunește niciuna dintre situațiile prevăzute de prevederile legale enunțate. Totodată, din conținutul speței rezultă că amenda contravențională a fost aplicată de agentul constatator și nu de instanța judecătorească în corespundere cu Legii 1545/1998.

Suplimentar invocând prevederile art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional a precizat că dreptul persoanelor de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul și perioada procesului contravențional, iar procesul contravențional a fost finalizat, fapt confirmat prin hotărârea emisă în cauza contravențională. Respectiv, deși Moroșanu Vasile pe parcursul examinării cauzei contravenționale a dispus de dreptul de a solicita restabilirea drepturilor încălcate și repararea prejudiciului cauzat, partea a manifestat pasivitate procesuală, omițând să își exercite acest drept.

În cele din urmă reprezentantul pârâților remarcă că Legea 1545/1998 nu oferă dreptul la repararea prejudiciilor în caz de acțiuni neîntemeiate comise în procesele contravenționale de organele de urmărire, de procuratură și de instanțele judecătorești, prin urmare în situația în care nu a demonstrat și nu a argumentat legal acțiunea, aceasta este neîntemeiată. (f.d.42-46,49-53)

La 2 martie 2026, pârâtul Alexandru Şelepov, a depus referința prin care a solicitat instanței respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea poziției expuse în referință, suplimentar poziției celorlalți pârâți, Alexandru Șelepov a expus că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, care împreună cu recunoașterea persoanei în calitate de contravenient reprezintă măsuri procesuale ce nu încalcă în esență drepturile persoanei și nu cauzează prejudicii în cazul în care nu sunt definitive și dacă nu prejudiciază iremediabil drepturile persoanei în privința căreia se întocmește procesul-verbal.

Menționează că pentru antrenarea răspunderii autorității competente este necesar ca acțiunile să fie ilicite, însă prin hotărârea instanței de judecată în cauza contravențională nu au fost constatate careva acțiuni nelegitime ale autorităților competente să soluționeze cauza contravențională.

Astfel, în contextul circumstanțelor de drept și de fapt menționate de reclamant, acesta nu a probat faptul cauzării prejudiciilor morale în privința sa în mărime de 100 000 lei, nefiind prezentat niciun înscris ce ar demonstra impactul negativ al deciziei de sancționare de către agentul constatator și consideră că reclamantul urmărește scopul îmbogățirii nejustificate, iar acest fapt determină caracterul neîntemeiat al pretențiilor înaintate. (f.d.56-60)

În ședința de judecată reclamantul Moroșanu Vasile a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept indicate solicitând admiterea integrală a acțiunii.

Reprezentantul pârâților Inspectoratul General al Poliție și Inspectoratului General al Poliție, Gheorghe Vicol, în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pe motivele invocate în referință.

Reprezentatul reclamantului Moroșanu Vasile, avocatul Vasile Pruteanu, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul Alexandru Șelepov, în ședința de judecată nu s-a prezentat solicitând examinarea cauzei în lipsă.

În prezența datelor despre citarea legală a părților (f.d.37-39,68-70), instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților absenți.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile participanților prezenți în proces, studiind cererea de chemare în judecată, referințele și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din raționamentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, la prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender, nr. 5r-77/2021 din 14 martie 2023, instanța de judecată a constatat că la 6 decembrie 2021 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI 05378973 prin care Vasile Moroșanu a fost sancționat în baza art. 354 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de

amendă în mărime de 15 unități convenționale. La data de 15 decembrie 2021, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Vasile Moroșanu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 06 decembrie 2021.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender, nr. 5r-77/2021 din 14 martie 2023, s-a hotărât: (i) a admite contestația depusă de Vasile Moroșanu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05378973 din 6 decembrie 2021 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Anenii Noi pe marginea cauzei contravenționale de învinuire în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional; (ii) s-a declarat nul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05378973 din 6 decembrie 2021 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Anenii Noi în baza art. 354 Cod contravențional și a deciziei de sancționare sub formă de amendă în mărime de 15 u.c., (iii) s-a încetat procesul contravențional la caz pe motiv că, în acțiunile lui Vasile Moroșanu nu există faptul contravenției prevăzută de art. 354 Cod contravențional. (f.d.8-12)

Instanța de judecată reține că, hotărârea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender nr. 5r-77/2021 din 14 martie 2023 a devenit definitivă la 30 martie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) - (3) Codul civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Articolul 45 alin. (1) Cod contravențional stabilește că, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Conform art. 384 alin. (2) lit.u) și alin. (3^1) Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care

prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

Conform art. 441 alin. (2) Cod contravențional, încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.

Conform art. 1998 alin. (1) Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Raportând prevederile legale sus-enunțate circumstanțelor pricinii, având în vedere că procesul contravențional la învinuirea reclamantului de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional și decizia de aplicare a sancțiunii contravețională a fost anulat cu titlu definitiv și irevocabil, instanța de judecată constată că reclamantul Vasile Moroșanu are dreptul de a pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea lui ilegală la răspundere contravențională. Or, hotărârea judecătorească prin care a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator a intrata în vigoare prin neatacare, ceea ce denotă acordul tacit al organului de poliție cu constatările și argumentele instanței de judecată.

Articolul 2006 alin. (1) Codul civil stabilește că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave.

Conform art.2007 alin.(1) lit.a) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea.

În acest context instanța de judecată reiterează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unde Curtea notează că, contravenția reprezintă o infracțiune minoră și se bucură de acoperire procesuală a drepturilor fundamentale ale omului stipulate în CEDO. (cauza *Ziliberberg c. Moldovei* la pct. 34; *Ozturk c. Germaniei* pct. 54)

Prin urmare, instanța de judecată reiterează că pentru prejudiciul moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale de către agentul constatator, răspunde organul emitent al procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, potrivit art.13 alin.(1) din Legea nr.1545/25.02.1998, prejudiciul material şi moral

cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.

Articolul 12 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 stabilește că, Inspectoratul General al Poliţiei este unitatea centrală de administrare şi control a Poliţiei, cu statut de persoană juridică şi cu competenţă pe tot teritoriul Republicii Moldova, iar articolul 15 alin. (1) și (5) din aceeași Lege prevede că, poliţia se organizează în subdiviziuni teritoriale – unităţi ale Poliţiei cu personalitate juridică, de competenţă teritorială corespunzător împărţirii administrativ-teritoriale a ţării, subordonate Inspectoratului General al Poliţiei, care sînt amplasate şi îşi desfăşoară activitatea în teritoriul unităţii administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare şi funcţionare aprobate de şeful Inspectoratului General al Poliţiei. În municipii şi raioane se organizează şi funcţionează inspectorate de poliţie, iar în sate (comune) – posturi de poliţie, arondate inspectoratelor municipale, de sector şi raionale de poliţie.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea şi funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare şi control al Poliţiei, cu statut de persoană juridică de drept public, avînd competenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chişinău, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat şi denumirea în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit.

Conform art. 15-17 din același Regulament (în vigoare la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a ordonanței de ridicare -29 iulie 2020), Inspectoratul are în subordinea sa: 1) subdiviziuni specializate; 2) subdiviziuni teritoriale. În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

În conformitate cu art. 27 alin. (1) Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Instanța de judecată menționează că rolul său fundamental constă în organizarea procesului de judecată astfel încât părțile și ceilalți participanți să poată formula, motiva și dovedi *autonomous* poziția procesuală, să își aleagă independent mijloacele de apărare, să își exprime opinia asupra oricărei chestiuni de fapt sau de drept relevante pentru cauză și să își manifeste punctul de vedere cu

privire la inițiativele instanței. Această organizare asigură exercitarea deplină a drepturilor procesuale în condițiile contradictorialității și egalității armelor, principii garantate legal și respectate prin crearea de către instanță a condițiilor egale, suficiente și adecvate pentru utilizarea tuturor mijloacelor procedurale. Scopul este ca niciuna dintre părți să nu fie defavorizată procedural în raport cu cealaltă, asigurându-se cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale litigiului.

În acest sens, instanța de judecată reține că cererea de chemare în judecată, ca mijloc de apărare a dreptului utilizat de reclamant, include nemijlocit circumstanțele de fapt și de drept expuse, cercul participanților la proces și calitatea procesuală a acestora.

Din normele juridice citate rezultă indubitabil că persoana vizată de procesul-verbal contravențional are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Anenii Noi prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale. Repararea se realizează din contul bugetului instituției, care posedă personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere delictuală, în condițiile menționate anterior.

Instanța de judecată a reținut în mod cert existența temeiurilor juridice pentru repararea prejudiciului cauzat prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 05378973 din 6 decembrie 2021 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Anenii Noi – subdiviziune teritorială al Inspectoratului General al Poliției al MAI, constând în aplicarea ilicită a amenzii contravenționale. Această concluzie derivă din analiza temeinică a materialelor cauzei și anume hotărârea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender nr. 5r-77/2021 din 14 martie 2023, coroborată cu normele legale incidente privind responsabilitatea patrimonială a statului și a instituțiilor publice dotate cu personalitate juridică, la caz Inspectoratului General al Poliției.

Prin urmare, instanța de judecată constată că în pricină pârâtul corespunzător este Inspectoratului General al Poliției, ceilalți pârâți fiind indicați în mod eronat. Or, în pricină se invocă cauzarea prejudiciului prin aplicarea amenzii contravenționale de către un alt organ decât instanța de judecată și urmează a fi reparat de către acest organ.

Conform prevederilor art. 2036 alin. (1)-(3) Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea

ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Conform art. 2037 Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța de judecată notează că reclamantul Vasile Moroșanu a fost învinuit de săvârșirea faptei prejudiciabile prevăzută de art. 354 Cod contravențional, prin ce i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale, iar situația creată a fost de natură să provoace reclamantului un prejudiciu moral complex, concretizat prin suferințe fizice și psihice.

La aprecierea mărimii despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, instanța va ține cont de principiile compensării echitabile și rezonabile, natura dreptului lezat, gravitatea și durata suferințelor suportate, precum și jurisprudența judiciară națională și europeană, iar în contextul circumstanțelor expuse, instanța de judecată concluzionează temeinicia parțială a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, în limita sumei de 3 000 lei, care în opinia instanței de judecată constituie o satisfacție echitabilă.

În conformitate cu prevederile art. 82 Codul procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Articolul 96 alin. (1) și (1^1) Codul de procedură civilă statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța reține că, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Din analiza materialelor cauzei instanța reține că, la depunerea acțiunii reclamantul a suportat cheltuieli judiciare formate din taxa de timbru 200 lei (f.d.6).

Dat fiind că acțiunea este admisă parțial, pârâtul Inspectoratul General al Poliției urmează să compenseze reclamantului Moroșanu Vasile cheltuielile de judecată compune din taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Cu referire la pretenția acțiunii privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată reține că acestea au rezultat din achitarea serviciului de asistență juridică acordată de avocatul Vasile Pruteanu.

În privința solicitării de încasare a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul prezentului proces, instanța reține că la inițierea procesului, reclamantul Moroșanu Vasile a fost asistat de avocatul Vasile Pruteanu în baza mandatului MA nr. 2234729 din 9 ianuarie 2026. (f.d.65)

În pricină, reclamantul a fost asistat de avocat împuternicit în baza de mandat, pentru serviciile căruia reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 5 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria EE nr. 369038 din 9 ianuarie 2026. (f.d.66)

Prin urmare, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea litigiului contravențional, dificultatea întrebărilor juridice complexe ridicate, aportul concret al avocatului la soluționarea favorabilă a cauzei, timpul și efortul profesional depus, lipsa participării fizice la ședințele de judecată, instanța de judecată conchide temeinicia pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

În contextul celor supra-elucidate, instanța de judecată concluzionează că pretențiile acțiunii urmează a fi admise în mod parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 96, 238 – 240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Moroșanu Vasile către Inspectoratul General al Poliției, Alexandru Șelepov și IP Anenii Noi privind

constatarea faptului ca fiind ilegală tragerea la răspundere contravențională, încasarea în mod solidar a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Moroșanu Vasile, a.n.*****, IDNP ***** prejudicial moral în mărime de 3 000 (trei mii) lei și cheltuieli de judecată formate din taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 000 (trei mii) lei, în total suma de 6 200 (șase mii două sute) lei.

În rest, pretențiile excedente ale acțiunii se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președinte de ședință
Judecător **Elena Marandici**